

En studie om idrott och hörselskadade. Pär Landeklint 1999

Sammanfattning

I Sverige är ca 5,3 miljoner personer medlemmar i idrottsorganisationer. Riksidrottsförbundet har som mål att det ska finnas idrott för alla. Kan man som hörselskadad ägna sig åt den idrottsform man finner mest intressant? Eller begränsar kommunikationsförmågan de hörselskadades idrottsmöjligheter? Studiens syfte är att undersöka vilka idrottsvanor hörselskadade gymnasieelever som studerar i hörselklass i Stockholmsområdet har. Studien ska också belysa om hörselskadan har varit en utgångspunkt för valet av idrottsform och vad kommunikationsförmågan betyder för det fortsatta idrottsutövandet. Undersökningsmetoden är en kombinerad ansats, d v s både kvalitativ och kvantitativ. Betoningen är på den kvantitativa metoden som utgörs av en enkät, som delades ut till 30 personer och besvarades av 21 av dess. Den kvalitativa metoden utgörs av intervjuer. Tre personer blev intervjuade. Resultatet i studien pekar på att undersökningsgruppens idrottsvanor inte skiljer sig från med den övriga befolkningen. Valet av idrott, i den undersökta gruppen, sker framför allt utifrån vad de anser är roligt och intressant. Kommunikationsförmågan betonas inte vid valet av idrott. Kommunikationsförmågan har däremot betydelse i idrottsutövandet och kan vara en orsak till att man slutar med en idrottsform. Att man slutat med en idrott p g a dålig kommunikationsförmåga kan bero på direkta eller indirekta orsaker. Direkta orsaken till att man slutat med en idrott p g a kommunikationsförmågan innefattar att man inte funktionellt kan utöva idrotten p g a hörselnedsättningen. Den indirekta orsaken till att man slutat med idrotten p g a kommunikationsförmågan är att man känner sig utanför idrottsgruppen, då det är svårt att höra vad tränare och andra utövare säger. Slutsats: Hörselskadade kan tvingas sluta med sin favoritidrott p g a kommunikationsproblem under eller kring idrottsutövandet.

Abstract

Saknas